SPRAVODAJCA

obce Miloslavov

číslo 60/2021

Bezplatne do každej domácnosti • máj 2021

100 ROKOV

VÝROČIE NAŠEJ OBCE – VÝZVA I ZÁVÄZOK

Sto rokov v živote jedného človeka je sotva a ak, tak iba výnimočne dosiahnuteľná méta. Avšak v živote celej ľudskej spoločnosti je to neveľká etapa, iba malý útržok dejín.

Čo však znamená storočie v existencii jednej obce?

Jedným z charakteristických znakov dnešnej doby a spoločnosti je, že sa nad týmito otázkami vôbec nezamýšľame. Poznanie dejín, dokonca ani poznávanie vlastných dejín sa nám zdá byť nezaujímavé. Necítime potrebu sa učiť z našej minulosti, keďže nám informáciami nabité technologické vymoženosti ponúkajú nespočetné, okamžité a „zaručene správne“ informácie a riešenia.

Po tom, ako som nastúpil v roku 2010 do pozície starostu našej obce, sa stále viac a viac presviedčam, že bez porozumenia vývoja našej obce a pochopenia našej bohatej histórie nebudú naše rozhodnutia ani múdre, ani spravodlivé, ani trvalo prospešné. Len poznaním a pochopením našich koreňov vnikneme do tajov ľudského spolunažívania.

Túto sviatočnú chvíľu v živote našej obce vnímam ako vítanú príležitosť, príležitosť sa na chvíľočku pozastaviť, poohliadnuť sa a spoznať to, čo nás vzájomne spája. Z dotyku s našou minulosťou môžeme načerpať sily a skúsenosti, môže to byť osviežujúce a obohacujúce. Máme to šťastie, že naša minulosť nie je taká dlhá, aby sa stala iba husto popísanými stránkami v učebniciach dejepisu – je to ešte stále životom pulzujúci zdroj poučenia, ešte sú to stále konkrétne osudy konkrétnych ľudí.

Zároveň je sté výročie založenia našej obce pre nás všetkých veľkou výzvou. Výzvou k pochopeniu a udržaniu toho podstatného, čo nám generácie našich predkov odovzdali. Boli sme, ale ešte stále aj sme, kolonistickou obcou, obcou prisťahovalcov, skladajúcou sa z ľudí z rôznych regiónov.

Nemusíme mať rovnaké názory, ba ani jazyk, nemusíme byť rovnako vzdelaní, ani rovnako politicky orientovaní, ale pre dobro každého z nás sa musíme naučiť vedľa seba slušne žiť. Naši predkovia – takí rozdielni - dokázali spolunažívať v tolerancii, súdržnosti a položili pevné základy našej obce. Vytvoriť si tu domov je pre nás veľká výzva a veľký záväzok. Pokračovať nielen v budovaní našich domov, ale vytvárať si z nich ozajstný domov a snažiť sa o slušné susedské spolunažívanie.

Naši predkovia nečakali na zázrak, ale pomáhali si navzájom. Spolu pracovali a spolu sa zabávali. Postupne si tu vytvorili svoj domov.

Dokážeme si tu vytvoriť domov aj my?

Milan Baďanský, starosta obce

Milí Miloslavčania,

v tomto roku oslavuje Vaša obec okrúhle výročie svojho založenia. Výhodná poloha na úrodnom území Podunajskej nížiny a v blízkosti Bratislavy sem pred 100 rokmi prilákala osadníkov z rôznych končín, aby tu spoločne vybudovali svoj domov.

Viem, že obec Miloslavov prežíva veľký rozmach najmä v posledných rokoch; súvisí to s výhodnou polohou a dobrými dopravnými prepojeniami s hlavným mestom, kompletnou technickou infraštruktúrou a pokojným životným prostredím. Bratislavský samosprávny kraj sa snaží zlepšovať obciam a obyvateľom nášho regiónu kvalitu ich života projektami, investíciami či dotáciami v oblastiach školstva, životného prostredia, zdravotníctva, či cestovného ruchu, budovaním a skvalitňovaním cestnej infraštruktúry i sociálnych služieb.

Rád by som všetkým obyvateľom a predstaviteľom obce Miloslavov zaželal krásne oslavy storočnice a aby Vám do budúcnosti Vaša obec poskytovala príjemný a bezpečný domov, ako aj zázemie pre radostný a spokojný život.

Juraj Droba,
predseda samosprávneho Bratislavského kraja

Pozdrav k storočnici obce Miloslavov

100 rokov života je veľká udalosť. O to viac, keď toto jubileum neoslavuje len jednotlivec, ale Vy všetci, obyvatelia obce Miloslavov!

100 rokov je bohatá história udalostí, ktoré sa odohrali v rokoch nielen terajších Miloslavovčanov, ale aj v životoch Vašich vzácnych predkov, ktorí zakladali a postupne budovali Vašu obec. Miloslavov patrí jednoznačne k rozvíjajúcim sa obciam regiónu Podunajsko, zväčšujúca sa nielen počtom obyvateľov, ale aj občianskou a inou vybavenosťou.

Dovoľte mi teda, ako poslancovi Bratislavského samosprávneho kraja za obvod, do ktorého patrí aj Vaša jubilujúca obec Miloslavov popriať Vám všetko najlepšie: obci, aby sa naďalej rozvíjala a jej obyvateľom zdravie a spokojnosť.

Verím, že tak ako v doterajšom poslaneckom období, tak aj v tom budúcom, budem môcť sprostredkovať rôzne projekty na rozvoj Miloslavova. Určite sa budem snažiť prejavenú dôveru aj občanov Miloslavova naplniť, ako sa mi bude dať.

Nielen ako občan Dunajskej Lužnej poznám mnohých obyvateľov susedného Miloslavova osobne, cením si veľmi dobrú spoluprácu so starostom obce a poslancami OZ a z mnohými ďalšími organizáciami a jednotlivcami.

Je priam symbolické, že v roku storočnice Miloslavova oslavuje to isté jubileum aj OFK Dunajská Lužná, ktorý veľmi dobre spolupracuje s futbalovým ŠKO Miloslavov.

Miloslavov, prajem všetko najlepšie a veľa ďalších nádherných storočníc histórie!

PaedDr. Juraj Jánošík, poslanec BSK

Vážené dámy, vážení páni.

Je mi cťou Vás pozdraviť pri príležitosti Vašich osláv spojených so 100 tým výročím vzniku Vašej obce. Určite si v ten významný deň budete pripomínať dejiny obce, na ktoré môžete byť právom hrdí, určite sa budete pozastavovať a spätne si premietať významné udalosti vo Vašej obci, ktoré nejakým spôsobom zasiahli do Vašich životov , alebo do životov Vašich predkov. Želám Vám všetkým, tak ako aj svojmu priateľovi, Vášmu starostovi – pánovi Milanovi Baďanskému, aby sa tieto chvíle osláv, ktoré spolu prežijete, sa stali pre Vás všetkých chvíľami, na ktoré sa nezabúda. Želám Vám krásne oslavy a nech Vaša obec Miloslavov je Vašim skutočným domovom a miestom, kde si napĺňate Vaše sny o krásnom živote!

S pozdravom

Ing. Dušan Badinský, primátor mesta Senec

Milí priatelia,
milí obyvatelia obce Miloslavov,

spolu s vami i ja sa pripájam k oslave storočnice osídľovania obce. Som tu medzi vami len krátko – necelé tri roky v úlohe duchovného správcu novovytvorenej farnosti. Vo svojom mene vám rýchlo rozrastajúcej sa obce chcem popriať snahu vytvárať zjednotenie s tými, ktorí tu prichádzajú a rozširujú kedysi malú obec na obec väčšiu, možno neskôr aj mesto. Zakladajú si tu rodiny a s úmyslom vychovávať tu svoje deti. Rodina je základom spoločnosti, mesta i obce, i cirkevného spoločenstva. Prajem Vám zdravé, zodpovedné rodiny, ktoré si budú vzájomne pomáhať, podávať pomocnú ruku, vytvárať vzájomné priateľstvá vychádzajúc zo základného zákona – Lásky k Bohu a k blížnemu. Stále platia Ježišove slová *„Čo ste jednému z mojich najmenších urobili, mne ste urobili.“* Sú to aktuálne slová v každej dobe – ale osobitne teraz, keď istoty, ktoré sme brali automaticky, sa otriasajú v základoch a začíname si uvedomovať potrebu byť jeden pre druhého. Trochu viac úsmevu dopriať aj inému a vďačnosť. Len tak sa nám tu bude dobre žiť a budú tu môcť vyrastať - či budovať sa vo vašich deťoch základy šťastnej budúcnosti Miloslavova.

Prajem to všetkých rôzneho vierovyznania – či bez vyznania. Nech nás spája vzájomná úcta a rešpekt jedeného voči druhému. Prajem vám radosť zo života – lebo je Boží dar. Prajem vám aj silu z viery, lebo je daná človeku nie v batohu povinností – ale v sile lásky Boha, lebo tak miloval svet...

Félix Mikula, rímskokatolícky kňaz v Miloslavove

Úprimne Vás pozdravujem
vážení spoluobčania.

Jubileum je vždy dôvodom na oslavu, na slávnostnú chvíľu, na zastavenie sa a na bilancovanie, či premýšľanie o budúcnosti. No rovnako je to vzácnou príležitosťou na vďačnosť za tých a tým, ktorí stáli na začiatku a rovnako všetkých tých, ktorí sa o ňu verne starali a zveľaďovali ju.

Medzi nimi boli už v začiatkoch novovznikajúcej obce okrem mnohých ďalších aj Juraj Stanko a Ján Kóša s rodinami, ktorí tu založili misijnú stanicu cirkevného zboru Bratskej jednoty baptistov v Bratislave a tak už od začiatkov novovzniknutej obce sme sa stali jej súčasťou. Za 100. rokov sa veľa zmenilo, no pri pohľade späť môžeme spolu so žalmistom s vďačnosťou vyznať: **Žalm 22, 5 – 6: *„V Teba dúfali naši otcovia, dúfali, a Ty si ich zachraňoval. K Tebe volávali a vyslobodzoval si ich, v Teba dúfali a nebývali zahanbení.“***

Výročie obce je sviatkom a dôvodom uvedomiť si spolupatričnosť k miestu, kde žijeme, k miestu, ktoré sme zdedili a ktoré odovzdáme budúcim generáciám. Želám nám všetkým, aby sme spoločne naďalej budovali obec, ktorá je tým najlepším miestom pre život, ktoré s radosťou považujeme za svoj domov.

S pozdravom

kazateľ cirkevného zboru Bratskej jednoty baptistov v Miloslavove, Mgr. Miroslav Tóth

---

Našej malebnej obci úprimne želám k „storočnici” múdrych žiakov. Prečo ? No z múdrych žiakov budú raz múdri dospelí ľudia, ktorí budú vo vedení tejto obce a budú ju viesť v prospech všetkých tak, ako doteraz, aby bola aj naďalej dobrým miestom pre život.

PaeDr. Alena Jančeková, riaditeľka Základnej školy Miloslavov

---

Sto rokov je čas, ktorý si každý z nás len ťažko predstaví. 36.525 dní alebo 876.600 hodín, ktoré tvorili náš život a tvarovali našu obec do dnešnej podoby. Najvýraznejším obdobím je určite posledných desať rokov, počas ktorých sa obec posunula do mestského štýlu viac ako za tých 90 rokov predtým. Okrem pribúdajúcich rodinných domov a bytov je to však najviac vidno v školstve. Pri komplikovaných predikciách demografickej krivky sa zo Seneckého okresu práve Miloslavov najviac zaoberal budovaním školských a predškolských kapacít pre naše deti.

Len vďaka nášmu starostovi a jeho nezlomnej vôli vybudovať aj druhý stupeň Základnej školy, máme dnes v Miloslavove prvých deviatakov. Len vďaka dobrému, súdržnému a spolupracujúcemu tímu poslancov Obecného zastupiteľstva za posledných desať rokov dnes nemusíme ráno voziť deti na druhý stupeň do inej obce. Ďakujeme!

Predsedom Rady školy som sa stal v roku 2018 aj vďaka vám, rodičom. Nastúpil som do rozbehnutého vlaku a snažím sa prispieť zmysluplnou prácou k zveľaďovaniu školstva v našej obci.

Samozrejme je to uhol pohľadu každého z nás, ja som sa však rozhodol pozerať sa okolo seba a hľadať to, čo v obci máme, a nie čo chýba.

Prajem Miloslavovu ďalších úspešných sto rokov, ďalších päťdesiatdva miliónov päťstodeväťdesiatšesť tisíc minút pod taktovkou skvelého dirigenta so zohratým orchestrom.

Miloslavov sú ľudia, nie statusy. Miloslavov sú naše deti!

Ing. Martin Čierny, predseda Rady Základnej školy

Výročie obce je dôvodom uvedomiť si spolupatričnosť k miestu, kde žijeme, ktoré sme zdedili a ktoré odkážeme budúcim generáciám. Do ďalšieho storočia prajem našej obci tých najlepších obyvateľov, hrdých MILOSLAVČANOV, ktorí si budú našu obec vážiť, zveľaďovať ju a skrášľovať ju. Nech naša obec zreje ako víno – čím bude staršia, tým bude lepšia.

Bc. Monika Neupauerová, riaditeľka MŠ Miloslavov

Obyvateľom obce Miloslavov želám najmä pevné zdravie! Zdravie tela i duše, no najmä zdravé medziľudské vzťahy. Lebo bez priateľstva, lásky a vzájomnej úcty trpí telo i duša.

MUDr. Peter Lipovský, ambulancia všeobecného lekára Miloslavov

---

K stému výročiu založenia našej obce mi dovoľte vyjadriť radosť nad tým, že aj my sme sa mohli stať súčasťou tejto významnej udalosti. Chcel by som tiež pri tejto príležitosti s úctou zaspomínať na všetkých, ktorí stáli pri jej vzniku, ktorí ju rozvíjali ďalej a žiaľ už nie sú medzi nami. Prejav úcty patrí všetkým, ktorí budujú ich odkaz ďalej. Prajem našim obyvateľom nech nájdu v našej obci pokojné chvíle na život a nech je obec Miloslavov ozajstným domovom pre nás všetkých.

Mgr. Martin Sitiar, predseda výkonného výboru Športového klubu obce Miloslavov

V OBCI PRIBUDNÚ NOVÉ INŠTALÁCIE

Tento rok sa nesie celý v znamení stého výročia založenia našej obce, i keď nie všetky zámery môžu byť vzhľadom na situáciu zrealizované. Tento míľnik si obec pripomenie aj inštaláciou 4 nových prvkov v oboch miestnych častiach, ktoré budú založenie obce pripomínať aj po ďalšie roky.

V miestnej časti Miloslavov sa pripravuje na Lipovom námestí pri zastávke SAD **nový priestor s pamätníkom,** ktorý bude pripomínať neďaleké miesto, kde sa udalosti okolo založenia obce v roku 1921 odohrávali. Pri vstupe **na kruhovom objazde** sa inštaluje nápis Miloslavov a realizuje sa výsadba zelene. Alžbetin Dvor ozdobí pred obecným úradom **pamätný 40-ročný buk** a na budove digitálnej ústredne Telekom-u pribudne ***mural* – umelecké dielo maľované na omietku zobrazujúce Miloslavov pred 100 rokmi.**

PRIPRAVUJE SA VYHLÁSENIE PAMÄTNÉHO DŇA

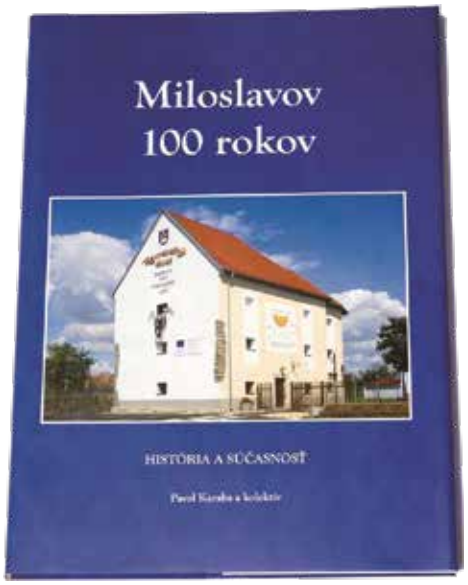

V tomto roku by sme chceli všetci spoločne osláviť storočnicu našej obce. Vzhľadom na pandemickú situáciu a s ňou spojené opatrenia však nebude možné usporiadať veľkolepé podujatia, ktoré sme plánovali na posledný júnový týždeň. Tieto oslavy sa preto pokúsime presunúť na neskôr, na obdobie, kedy si oslavy budeme môcť spoločne užiť so všetkým, čo k takémuto jubileu patrí.
Obyvateľov obce však chceme potešiť vydaním novej knihy s názvom **MILOSLAVOV 100 ROKOV**, ktorá je venovaná stému výročiu založenia obce a v ktorej sa okrem iného dočítame veľa o histórii a zaujímavostiach našej obce od jej vzniku až po súčasnosť. Túto publikáciu si miloslavčania budú môcť zaobstarať na Obecnom úrade za symbolickú cenu 5 eur. Súčasne, na deň **29.6.2021** sa v miestnej časti Miloslavov pripravuje konanie **slávnostného zasadnutia obecného zastupiteľstva**, samozrejme, v rámci možností podmienok pandemickej situácie. Na zasadnutie obecného zastupiteľstva sa pripravuje vyhlásenie dňa **29.6. ako Pamätného dňa obce Miloslavov**, ktorým si každoročne budeme pripomínať v tento deň prvú schôdzu osadníkov, na ktorej sa rozhodli založiť prvú československú kolóniu – dnešný Miloslavov. Tento počin bude pripomínať aj nová **Pamätná tabuľa**, umiestnená v zrekonštruovanom priestore pri lipe na Lipovom námestí, ktorú slávnostne odhalí starosta obce Milan Baďanský spolu s obecným zastupiteľstvom. Bodkou za slávnostným dňom bude **uvedenie do života novej knihy Miloslavov 100 rokov** a spoločná ekumenická bohoslužba v modlitebni Bratskej jednoty baptistov v Miloslavove.

Mgr. Martina Vanc, Komisia pre školstvo a kultúru

Toto číslo Spravodajcu obce sa vydáva z príležitosti 100. výročia založenia našej obce Miloslavov. V porovnaní s ostatnými dedinami na Slovensku, kde obce majú bežne 500 a viac rokov, to nevyzerá byť nejako veľa. Na otázky o tom, čo bolo dôvodom napísania a vydania publikácie „Miloslavov – 100 rokov“, odpovedá jeden z autorov tejto knihy Pavol Karaba.

Počkať, to vyzerá ako nedorozumenie. Mnohí predsa vieme, že tu žili ľudia aj stáročia pred rokom 1921, ktorý sa udáva ako rok nášho založenia. Vieš to vysvetliť?

Iste, môže to vyzerať čudne, ale ak definujeme obec alebo aspoň osadu ako ľudské osídlenie, kde trvale a nepretržite bývajú ľudia, ktorí tu majú svoj domov, tak tie spomínané predchádzajúce osídlenia túto definíciu nespĺňajú. Vtedy to boli iba dočasné obydlia, niekedy iba osamelý kostol a niekedy iba poľnohospodársky majer s ubytovňami námezdných robotníkov. Ako založenie obce to skutočne môžeme pomenovať až od pamätného roku 1921.

Čo ťa viedlo k tomu, aby si sa pustil do písania knihy o našich dejinách?

Bol to hlavne pocit povinnosti. Dejiny všeobecne sú moja vášeň, poznanie našej minulosti je podľa mňa nevyhnutnou podmienkou na to, aby sme rozumeli, čo sa deje v prítomnosti. Som presvedčený, že ľudia sa vo svojej podstate nemenia, a v oblasti správania ľudí nám môže byť poznanie histórie veľmi užitočnou pomôckou. Potreba nejako spracovať a písomne zhrnúť dejiny našej obce vo mne narastala s blížiacou sa storočnicou jej založenia.

Z tohto dôvodu som oslovil obecné zastupiteľstvo a starostu obce, kde som k tejto myšlienke našiel plné pochopenie a podporu. Na diele sa začalo pracovať v neskorú jeseň 2020. Hotový text bol odovzdaný do tlače 1. mája 2021. Paradoxne, za to, že sme stihli termín uzávierky, vďačíme aj karanténe spojenej s pandémiou, ktorá nás prinútila sedieť doma na zadku a písať... (*Smiech*)

Na obálke knihy je uvedené tvoje meno spolu s autorským kolektívom. Čo znamená ten „kolektív“?

Hmm, to je jednoduché. To, že som sa na to podujal, ešte neznamená, že som bol schopný všetko spraviť sám. Táto kniha nie je román, nutne som potreboval informácie a podklady, bez nich by práca nemohla ani len začať. Treba si uvedomiť, že nie som pôvodným obyvateľom obce, tiež som sa sem iba prisťahoval. Síce už v roku 1982, ale nemohol som sa oprieť o svoje vlastné alebo rodinné spomienky na udalosti pred týmto dátumom. Našťastie tu bolo veľa ochotných spoluobčanov, susedov, ktorí mi tú mozaiku pomohli poskladať. Všetkým menovite som sa snažil poďakovať v úvode samotnej knihy.

Okrem nich tu však musím vyzdvihnúť niektorých, ktorí sa podieľali priamo na tvorbe viacerých kapitol. Boli to hlavne Vlado Malý, ktorý vynikajúco spracoval celú kapitolu o Bratskej jednote baptistov, Zdenko Pištek, ktorý ma dôkladne zasvätil do oblasti poľnohospodárstva, Kamil Badač, dlhoročný kronikár, ktorý poskytol svoje encyklopedické vedomosti a záznamy a Jaro Ferianček, ktorý dal dokopy fakty a informácie o športe v obci.

Niečo si už naznačil v predchádzajúcich slovách, napriek tomu veľa toho zatiaľ o knižke nevieme. Ako teda vyzerá samotná štruktúra knihy a jej obsah?

Nedá sa povedať, že by to bolo nejaké monumentálne dielo, a ani nemôže byť, vymedzený čas na tvorbu a spracovanie bol neúmerne malý – namiesto bežného času dvoch až troch rokov nám zostalo iba päť mesiacov. Napriek tomu sme sa snažili knihu spraviť pútavou a ľahko čitateľnou.

Na ploche 185 strán veľkého formátu sa nachádza 16 kapitol, venovaných rôznym obdobiam a aspektom našich dejín. Okrem chronologického mapovania plynutia času v našej obci sme samostatnú pozornosť venovali ďalším oblastiam života, ktoré (dúfame) jeho celkový obraz dopĺňajú a prifarbujú. Svoj priestor dostali školy, náboženstvo, poľnohospodárstvo, šport, starostovia, vojna či príroda.

Vedel by si mi povedať, aké veci môžu v publikácii prilákať a udržať pozornosť čitateľov?

Osobitne som hrdý na množstvo väčších či menších príbehov našich občanov, ktoré sa podarilo objaviť, zmapovať a zapracovať do knihy. Lebo naše dejiny sú hlavne dejiny ľudí, živých ľudí, ktorí ešte stále žijú v kolektívnej pamäti našej obce. Dal som si tú námahu a spočítal som, že v knižke sú odkryté a popísané osudy vyše 500 rôznych osôb, spojených s našimi dejinami.

A ešte niečo – celá knižka je popretkávaná množstvom unikátnych, vzácnych fotografií, ktoré sa ponachádzali v starých škatuliach v kredencoch a na povalách našich obyvateľov. Celkom je v diele umiestnených 384 obrázkov a fotografií. Dejiny, ktoré sa v knihe opisujú, sa pomocou týchto obrázkov približujú doslova na dosah ruky. Niektoré z nich, ktoré sa nezmestili do knižky, môžete vidieť aj tu v Spravodajcovi v sprievodnej galérii.

Ešte otázka na záver. Keď si už pri tvorbe diela strávil toľko času, podarilo sa ti objaviť niečo vzácne, niečo, čím je naša obec jedinečná, či dokonca výnimočná?

Ťažká otázka... Z môjho pohľadu určite áno, sme jedineční, aj výnimoční, ale popísať to zopár slovami nie je možné. Musíte si vyvolať pred seba celý obraz, zložený z malých pixelov odvahy, rôznorodosti, spolupráce, podnikavosti, úspechov a sklamaní – teda tých stavebných kameňov, ktoré tvorili celé naše dejiny – a vtedy vám to bude jasné. Úplne jasné. Pozývam vás prečítať si knižku a bezpečne to tam nájdete.

Vzbudil si vo mne zvedavosť, ďakujem za rozhovor.

Bc. Ladislav Bučík

MILOSLAVOV – 100 ROKOV OD ZALOŽENIA OBCE

Na stene budovy Remeselného dvora v Miloslavove, časti Alžbetin Dvor, sú nakreslené a osadené slnečné hodiny. Nad ich ciferníkom tróni latinský nápis „NIHIL EST ANNIS VELOCIUS“. Je to povzdych veľkého rímskeho básnika Ovídia, veta z jeho nesmrteľného diela Metamorfózy, ktorá vyjadruje životnú múdrosť a pravdu, ktorú v sebe cítime všetci: „Nič neplynie tak rýchlo ako roky...“ Aj cez našu obec prebehlo tých 100 rokov až príliš rýchlo. Zdá sa nám, že minulosť je odviata, zabudnutá, mŕtva. V nasledujúcom pásme rozprávaní vám priblížime dôvody, prečo práve v tomto roku oslavujeme sté výročie založenia obce.

PO STOPÁCH NAŠICH ZAČIATKOV

ČASŤ PRVÁ: PAMÄTNÁ STUDŇA

Píše sa rok 2003. Na terajšom Lipovom námestí miestnej časti Miloslava finišujú stavebné práce na veľkorysej rekonštrukcii kultúrneho domu. Všetko sa pripravuje na jeho slávnostné otvorenie v lete. Súčasťou vonkajších terénnych a sadových úprav k stavbe bol aj návrh na prebudovanie časti námestia, ktoré bolo rozryté ešte od doby budovania kanalizácie. Zemný stroj, ktorý zrovnával terén neďaleko dnešnej autobusovej zastávky, narazil na popraskanú betónovú platňu, zakrývajúcu neznámy podzemný priestor. Po odkrytí betónového krytu sa objavila veľká studňa s hladinou vody v takej hĺbke, že ju ani nebolo vidieť. Iba čľupnutie vody po hodení kamienka prezrádzalo jej účel.

Privolaný zástupca obce – zhodou okolností som ním bol vtedy práve ja – mal už-už na jazyku pokyn, aby sa nepotrebná studňa zasypala. Bola totiž ledabolo zakrytá drevenými doskami a hrozilo, že nejaké dieťa do nej spadne a utopí sa. Nakoniec mi, našťastie, napadla spásna myšlienka, že by sme mohli túto studňu využiť ako pekný vidiecky malý architektonický prvok, ktorý oživí park v strede obce. O tom, čo to bolo za studňu a prečo tam bola skrytá, zabudnutá, som nevedel zhola nič.

Myšlienka znovu vybudovať studňu sa ujala a nakoniec sa aj zrealizovala, ale dôležitosť studne, ktorá bola najbližším svedkom najvýznamnejšej udalosti našich obecných dejín, mi v hlave dozrela až oveľa, oveľa neskôr.

Čo to bolo za významnú udalosť?

Pred sto rokmi, zanedlho po vzniku samostatného Československa, sa nová československá vláda rozhodla rozdeliť veľkú časť poľnohospodárskej pôdy, vlastnenej veľkými pozemkovými vlastníkmi, medzi drobných záujemcov – bezzemkov a vojnových legionárov. Ten proces sa nazval prvá pozemková reforma. V riedko obývaných oblastiach, a špeciálne na Žitnom ostrove na južnom Slovensku, však boli vzdialenosti medzi jestvujúcimi obcami priveľké na to, aby pozemky veľkostatkov dostali obyvatelia priľahlých obcí. Zrodil sa nápad **kolonizácie týchto častí novými osadníkmi**.

Pohľad na bírešský (čeľadnícky) dom v miestnej časti Miloslava. Približne na tom mieste, kde stoja kolonisti rodiny Jána Brnu ml., sa konala pamätná schôdza dňa 29. júna 1921. Snímka je približne z roku 1928.

Tu prichádzame k popísaniu spomínanej udalosti, ktorá stála pri samom zrode našej obce. Bola to práve časť veľkostatku grófa Wiener-Weltena s názvom **Anna majer**, ktorú vtedajší Štátny pozemkový úrad vybral, aby založil **ukážkovú osadu – kolóniu – prvú v celom Československu**!

Na deň **29. júna 1921, na sviatok sv. Petra a Pavla**, zvolal pozemkový úrad na základe prijatých prihlášok záujemcov o kolonizáciu Anna majera schôdzu, kde chcel pomocou svojho zástupcu Jozefa Barneta záujemcom ukázať a vysvetliť, ako bude osídľovanie prebiehať. Schôdza sa konala pod holým nebom, v bezprostrednej blízkosti nami spomínanej studne. Obecná kronika o nej výslovne hovorí: *„Schôdza sa konala pod oblohou, a to medzi bírešským domom a obecnou studňou.“ Na schôdzi sa zúčastnilo okolo 12-15 budúcich osadníkov, dostali odpovede na svoje otázky a ešte v ten deň im boli vymerané a pridelené pozemky na stavbu domov a hospodárstiev. Obecná kronika správu o schôdzi uzatvára nasledovne: „Preto je deň 29. júna 1921 považovaný za deň založenia obce Miloslavov, keď sa jej pôvodní osadníci na jej katastri po prvý raz zišli a radili sa o veciach týkajúcich sa ich presídlenia.“*

Áno, to je tá pamätná udalosť, ktorá sa udiala pri studni a ktorá predznačila budúci rozvoj celej tejto oblasti, obce, v ktorej ste aj vy jej terajšími obyvateľmi. Prirodzene, okolnosti, za ktorých naša obec vznikla, neboli také jednoduché, ako to tu bolo naznačené. Bolo to iba prvé postrčenie, prvý štart v ústrety storočiu úspechov i nešťastí, veľkých zmien a neustálych pohybov, na konci ktorých sa postupne vynorila obec Miloslavov. Pre tých, ktorých to zaujalo a chceli by sa dozvedieť o svojej obci a jej histórii oveľa viac, je určená knižka, ktorú kolektív autorov spracoval k stému výročiu založenia našej obce a je k dispozícii k zakúpeniu na Obecnom úrade Miloslavov.

Ešte čosi o pamätnej studni...

Už vieme, že schôdza sa nekonala na poli, ale na dvore pôvodného majera s názvom Anna majer. Majer pozostával zo štyroch murovaných budov a jednej drevenej šopy so štvorcovým pôdorysom. Naša studňa ako jediný zdroj vody bola situovaná vo vnútri majera a slúžila na napájanie dobytka, koní a oviec, ktoré sa tam chovali, ale využívala sa aj v domácnostiach zamestnancov majera – štyri rodiny bírešov a hospodárskeho správcu majera.

Nezachovala sa nám nijaká historická snímka pôvodnej studne, ale pomôžeme si ukážkou ilustrácie výtvarníka Vojtecha Klimkoviča. Keďže je studňové teleso kopané s tehlovou výmurovkou

zdroj: www.webumenia.sk

a hĺbka studne po hladinu vody je niečo vyše 6 metrov, je skoro isté, že studňa vyzerala podobne ako na priloženej ilustrácii. Je to typ tzv. vahadlovej studne, kde sa pomocou vahadla s protizávažím s ľahkosťou vyťahujú z hĺbky ťažké drevené džbery plné vody. Vedľa studne bol položený napájací drevený žľab pre zvieratá.

Studňa slúžila v prvých rokoch aj novým osadníkom až do doby, keď si každé hospodárstvo zarazilo svoju vlastnú studňu. Nové liatinové ručné pumpy viac než nahradili tradičnú studňu, boli jednoduchšie, bližšie a oveľa hygienickejšie. Naša pamätná studňa potom roky slúžila iba ako zdroj vody pre hasičskú, ručne poháňanú striekačku, ktorá stála v pohotovosti hneď vedľa nej. Po zavedení elektriny počas II. svetovej vojny už otvorená studňa nebola potrebná, a preto sa prekryla betónovou platňou. Na svetlo vykukla až o 60 rokov neskôr, aby sa stala jednou z pripomienok dôb dávno minulých...

ČASŤ DRUHÁ: ERŽÉBET

Začiatkom tohto roku (14. januára 2021) sa pri výkopoch základov prístavby obecného úradu v Alžbetinom Dvore na dvoch miestach objavili zaujímavé kovové prvky – masívna, i keď mierne pokrútená obrovská **konská podkova** a elegantná **plechová tabuľka** s vyseknutým **dátumom roku 1913**. Po preskúmaní nálezov nám bolo jasné, že sa objavili ďalšie pekné kúsky našej histórie. Tentoraz sa budú viacej týkať druhej časti našej obce – Alžbetinho Dvora, ale znovu pôjde o obdobie, ktoré sa spája s našimi začiatkami, so začiatkami obce Miloslavov.

Prečo rok 1913?

Majer Alžbeta (po maďarsky Erzsébet), tak ako aj Anna majer, spomínaný v predchádzajúcej časti, bol vtedy – za Rakúsko-uhorskej monarchie – súčasťou rozľahlého, vyše 3000-hektárového veľkostatku, ktorý vlastnil rakúsky šľachtic **gróf Rudolf Wiener-Welten**. Rodina Wiener-Weltenovcov kúpila svoje panstvo od rôznych uhorských šľachtických rodín okolo roku 1882 a postupne ho začala zveľaďovať. Centrom celého panstva bol kaštieľ v Hubiciach, kde mali Weltenovci veľké chovy pretekárskych koní. Avšak na väčšine rozsiahlej pôdy veľkostatku sa pestovali tradičné poľnohospodárske plodiny a chovali zvieratá.

Celý veľkostatok bol rozdelený do piatich majerov, okrem našich Anna majera a Alžbeta majera to boli Németh sóok majer a Vörös majer (dnes sú to časti Hviezdoslavova) a posledný József majer (dnes súčasť Kvetoslavova). Najstarším a najväčším majerom z nich bol náš Alžbeta majer, ktorý historicky vyrástol okolo osídlení a prastarého bývalého kostola sv. Alžbety Durínskej – dnešnej budovy Remeselného dvora.

Gróf Rudolf Wiener-Welten bol nevšedný, zaujímavý človek. Nielen preto, že bol vášnivým milovníkom koní, ale najmä pre jeho ľudský, na tie časy nevídaný prístup ku všetkým svojim za-

Priečelie jedného z postavených bírešských domov dobre ilustruje kvalitu, účelnosť a vkus, s akým sa v roku 1913 budoval Alžbeta majer.

mestnancom, a to na jeho majeroch i priamo v areáli kaštieľa Hubice. Osudy grófa Rudolfa, či už po jeho osobnej stránke alebo po stránke profesionálnej si môžete prečítať oveľa podrobnejšie v knižke o našej histórii. A bol to práve on, Rezső, ako všetci grófa familiárne volali, ktorý sa s nevídanou energiou pustil do rozvoja svojho panstva. Nebudoval iba žrebčince, výbehy a závodné dráhy pre svoje kone v Hubiciach, ale snažil sa pozdvihnúť celkovú úroveň poľnohospodárskej produkcie veľkostatku zavedením moderných techník a plodín. Najlepšie to môžeme popísať na príklade Alžbeta majera.

Jadrom majera bolo niekoľko budov, z nich najstaršou bola jednoznačne budova bývalého kostola sv. Alžbety, ktorej najstaršie zmienky siahajú až do 14. storočia. Avšak vtedy táto budova ako kostol nefungovala už vyše sto rokov, používala sa ako sýpka, v ktorej sa skladovalo obilie pre všetky majery veľkostatku. Hneď cez cestu oproti sýpke stála budova fary, vtedy ešte so slamenou strechou, pod farou bola obrovská pivnica s klenutým stropom. Z pivnice viedla podzemná chodba do budovy kostola, ktorá sa v časoch tureckého nebezpečenstva používala ako únikový východ. Pivnica ešte stále stojí, chodba už nie. Väčšina ostatných budov majera bola hospodárskeho charakteru, skoro 80 metrov dlhá maštaľ pre dobytok, veľké stajne pre kone, ošipárne a stodoly na poľnohospodárske náradie. V dvoch budovách bývalo niekoľko rodín poľnohospodárskych robotníkov – čeľade.

V snahe využiť potenciál svojich rozľahlých úrodných rolí vykonal gróf Rudolf v rokoch 1912 a 1913 rozsiahle dostavby Alžbeta majera – dal postaviť ďalšie štyri budovy s bytmi, čím sa zvýšil počet stálych zamestnancov na 13 rodín. Počet sezónnych pracovníkov, ktorí sem aj s rodinami prichádzali na 8 mesiacov väčšinou zo stredného Slovenska sa rozšíril o ďalších 20 rodín. Pre správcu majera postavil pekný luxusný dom, postavil aj kováčsku a kolársku dielňu, veľké tabakové a kukuričné sušiarne, silážne jamy, proste na tú dobu moderné výrobné farmárske stredisko. **Tu prichádzame k nami nájdenej tabuľke s dátumom 1913**. Môžeme úplne oprávnene predpokladať, že takáto tabuľka bola pripevnená na všetkých vstupných verajach novopostavených budov. Označovať budovy dátumom ich postavenia bolo v tých časoch úplne bežnou zvyklosťou.

Kvalita a množstvo bytov, vtedy postavených na Eržébet majeri, boli veľkou výhodou o pár rokov neskôr, po prvej svetovej vojne, keď sa pristúpilo ku kolonizácii veľkostatku. Kolonisti sem začali prichádzať od roku 1924 a oproti prvým pionierom, ktorí sa odhodlali začať svoj život na Anna majeri tri roky predtým, mali oveľa jednoduchšie začiatky. Počas prvých rokov, kým si nepostavili svoje vlastné hospodárstva, totiž mali kde – veľmi skromne – bývať.

A čo tá podkova?

Hneď od začiatku treba uviesť, že nájdená podkova (na obrázku) nie je len taká obyčajná podkova. Ako ma poučili majstri kováči v Dunajskej Lužnej, ktorí predvádzajú svoje majstrovstvo aj v našom Remeselnom dvore, bežné podkovy majú štyri základné veľkosti, podľa veľkosti kopýt koňa. Naša podkova však aj tú najväčšiu veľkosť prekonáva dĺžkou najmenej o 2 cm.

Poďme hľadať dôvody, prečo bol u nás nájdený takýto nevšedný kúsok a prečo to bolo práve na tom mieste.

V roku 1895 sa na hraniciach veľkostatku Wiener-Weltena vybudovala železnica, ktorá viedla z Bratislavy do Komárna. V časoch neexistencie poriadnych spevnených ciest to bol úžasný

Tieto kone sú považované za najväčšie kone na svete. Výškou v kohútiku takmer 2 metre a váhou až jedna tona sú naozajstnými obrami. Nečudo, že majú veľmi veľké aj kopytá. Zdroj: www.kst.sk

pokrok – majer Alžbeta sa skokom dostal z pozície zapadnutého vidieckeho kúta do úlohy dopravného uzla pre celú okolitú oblasť. Na stanicu Štvrtok na Ostrove (dnes Miloslavov) začali zo všetkých strán prúdiť konské povozy s poľnohospodárskymi produktmi, pieskom a štrkom, ktoré hltala rozvíjajúca sa Bratislava. Späť zo stanice odvážali tehly, cement, rezivo, uhlie a priemyselné výrobky. Vzniklo samostatné hospodárske odvetvie – nezávislí furmani.

Gróf Rudolf ako podnikavý človek ihneď vycítil príležitosť. Okrem kolárskej dielne a kováčskej vyhne, kde jeho zamestnanci Ján Neupauer a Ernest Tóth poskytovali služby furmanom vo forme opráv vozov a podkúvaní koní, nechal postaviť na dnešnej Kvetnej ulici zájazdný hostinec. Tam si mohli furmani oddýchnuť, prespať, obriadiť a nakŕmiť kone a večer sa potúžiť vínkom z grófovej pivnice. Čoskoro bol priestor medzi sýpkou a dnešným obecným úradom, kde vtedy stála kolárska a kováčska dielňa, plný „zaparkovaných“ furmanských povozov.

Vskutku vizionársky kúsok vymyslel Rudolf Wiener-Welten, čoby nadšenec a znalec koní, hneď vzápätí. Začal na statku chovať zriedkavé plemeno **tzv. shirských koní**.

Tieto kone, vyšľachtené v Anglicku z bývalých rytierskych bojových koní, sú predurčené na ťahanie mimoriadne ťažkých a veľkých nákladov. V záprahu do pluhu alebo k ťažkému vozu, kde je obvykle potrebná dvojica koní, si takýto kôň vystačí iba sám. Je veľmi pravdepodobné, že si viacero takýchto ťahúňov od grófa odkúpili aj furmani, pravidelne pendlujúci a nocujúci v Eržébete.

Záhada nájdenej veľkej podkovy sa tým teda vysvetlila. Je veľká škoda, že onedlho po rekonštrukcii majera a rozbehu chovu shirských koní vypukla I. svetová vojna. Všetky shirské kone boli hneď na začiatku vojny zrekvirované armádou, ľahko sa dá uhádnuť, že ich používali na ťahanie ťažkých kanónov.

Snáď vás toto rozprávanie o našich začiatkoch pobavilo- ak vzbudilo zvedavosť, vedzte, že celé naše dejiny sú plné rôznych príbehov a osudov. A teraz máte možnosť sa v nich pohrabať dôkladne, stačí si zaobstarať knižku „Miloslavov – 100 rokov“, ktorú sme pre vás pripravili k nášmu výročiu.

Celé pásmo „Po stopách našich začiatkov“ pripravil Ing. Pavol Karaba.

Ján Janičina s manželkou Agnesou a synom Ivanom (dolu), prišiel na Miloslavu v roku 1946 z liptovskej obce Dúbrava.

Rodina Jána Šírku – vedľa neho manželka Zuzana, rod. Nôtová a matka Anna. Dcéry Anna, Mária a Zuzana, syn Ján. Prisťahovali sa na Miloslavu z Juhoslávie, z Báčskeho Petrovca v roku 1925.

Dom Jána Šírku na dnešnej Centrálnej ulici v Miloslave, fotené v roku 1930. Anna Širková preberá poštu od obecného poštára.

Rodina Jána Čentáka, ktorý sa prisťahoval na Miloslavu medzi prvými v roku 1921 z kysuckého Svrčinovca. Keďže kolonistické prídely mohli dostať iba ženatí záujemcovia, čerstvo ovdovený Čenták to vyriešil jednoducho – v rodnej obci zašiel na najbližšiu svadbu, zastavil hudbu a dal vyhlásiť, že potrebuje manželku. Z nastúpených vdov (bolo tesne po 1.svetovej vojne) si vybral jednu a oženil sa s ňou.

Unikátna fotografia učiteľa Ignáca Mazúra a jeho manželky s deťmi miestnej školy na Miloslave z roku 1947. Ignác Mazúr bol prvým definitívnym (a vynikajúcim) učiteľom na Miloslave, učil tam v rokoch 1945 až 1955.

Elegantný dom hospodárskeho správcu Alžbeta majera, postavený v rokoch 1912-13. V budove býval Wiener-Weltenov poverený správca Gustáv Goll. Po parcelácii si túto budovu zakúpil kolonista Ján Kaděrka. V parku pred týmto domom dnes stojí katolícky kostol Božieho milosrdenstva.

V tridsiatych rokoch učila v ľudovej škole v Alžbetinom Dvore učiteľka Melánia Findová. Okrem práce s malými deťmi nacvičovala aj divadelné predstavenia s mladými dospelými. Medzi účinkujúcimi nájdeme chlapcov železničiara Šišku..

Deti kolonistu – železničiara Viktora Paulíka – dvojičky Lacko a Betka a v strede medzi nimi je najstaršia Irenka. Betka Paulíková bola v rokoch 1990 až 2002 jednou z našich najlepších starostov. Snímka je z roku 1949.

Rodina Adolfa Jandu, ktorý zriadil vo svojom dome prvý obchod v obci na dnešnej Kvetnej ulici. Dom si pôvodne kúpil Antoním Polášek z dedinky Ublo pri Zlíne pre svoju rodinu. V pozadí je budova bývalého hostinca, neskôr dom správcu Schultza.

Hlavná, 75 m dlhá maštaľ grófa Wiener-Weltena v Alžbeta majeri, v ktorej sa chovali hlavne býky a pred 1. svetovou vojnou aj shirské kone. Budovu si v roku 1925 kúpil ako prídel František Janda z moravskej obce Lesonice.

Mládenci pred Frťalovým domom v miestnej časti Miloslava pri sobotňajšej zábave asi v roku 1943. Môžeme medzi nimi nájsť Kopčokovcov, Brnovcov aj Spevákovcov.

DETI KOLÓNIE

Prví osadníci sa prisťahovali na územie našej obce z rôznych končín s celým svojim majetkom a samozrejme so svojimi širokými rodinami. V skutočnosti prisťahovalci prichádzali poväčšine ako trojgeneračné rodiny, veľa rodín už pricestovalo do obce s viacerými deťmi vo veku jeden až 18 rokov. Avšak prvými deťmi, narodenými už u nás, boli Samuel Stanko a František Dej, ktorí sa zhodne narodili v roku 1922. Do roku 1926, kedy sa začali narodenia detí zapisovať do oficiálnej matriky, sa v obci narodilo ešte najmenej ďalších 10 detí.

Deťmi sa to teda v novej kolónii len tak hemžilo. V roku 1926 sa v kolónii Alžbetin Dvor vykonal súpis obyvateľov a podľa neho v ňom žilo 148 dospelých obyvateľov a 137 detí! Nie inak to bolo aj v časti Miloslava, kde bol počet domov a rodín približne rovnaký ako v Alžbetinom Dvore. Rodinou s najväčším počtom detí bola pravdepodobne rodina Jozefa a Bernardíny Oujezdských – mali spolu 12 detí.

Podľa evidencie z matriky sa však prvá skutočná evidovaná „rodáčka“ narodila v obci v roku 1926 – odvtedy postupne pribúdali takmer každý rok jeden až dvaja noví malí obyvatelia obce. Najviac ich pribudlo v roku 1936, kedy sa narodili až 4 deti. Celkovo sa od roku 1926 až do začiatku II. svetovej vojny v obci narodilo v celej našej obci spolu 24 detí. Z týchto prvých rodákov obce žije v obci až dosiaľ celkom 13 z nich: pp. Drahomíra Pagáčová, Božena Kubišová, Ružena Hrančová, Mária Oujezdská, František Hroudný, Marta Hrančová, Zdenko Pištek, Vojta Vyslúžilová, Jarmila Podmanická, Václav Pištek, Eugen Dosedel, Jiřina Brnová a Miloš Šiška.

Bolo zaujímavé počúvať ich spomienky a rozprávanie o detstve. Samozrejme, museli by sme si predstaviť, ako obec v ich čase vyzerala. Pomaličky sa rozrastajúce miestne časti obce, ktoré oddeľoval hustý a veľký les (áno, taký veru bol náš „lesík“), domy s rozľahlými záhradami, za ktorými sa rozprestierali sady, kde sa pestovali sa hrušky, jablká, slivky či čerešne. V časti, kde sú teraz sady Dobrých jabĺk, bola veľká plantáž, na ktorej sa pestovali melóny. V každej miestnej časti bolo veľa zelených zatrávnených plôch – pasienkov a „štrkové jamy“, kde sa dalo hrať a vystrájať v lete aj v zime.

Malé deti boli samozrejme doma s rodičmi na gazdovstvách, ale deti, ktoré už chodili do školy mali celý chotár pre seba. Museli pomáhať aj rodičom, hneď po škole bolo treba ísť napásť kravky, kozičky či husi – ale aj tam bol priestor na stretávania sa a rôzne hry alebo aj nezbedy. Dievčatá často šili z handričiek bábiky či „špulkovali“ náramky a iné ozdoby, chlapci uprednostňovali hru s guličkami, futbal či tzv. špak. Špak sa hral s drevenými pálkami a kolíkom osekaným do špice na obidvoch stranách (jeho názov bol „špak“). Špak sa položil jednou zo špíc k jamke, hráč po ňom drevenou pálkou buchol a keď nadskočil, musel ho rýchlo vo vzduchu odpáliť súperovi. Ak bol súper šikovný, pálkou špak odrazil naspäť a získal bod, ak sa mu to nepodarilo, získal bod jeho súper. Nepri-

Deti pred Jubilejnou školou v Alžbetinom Dvore v rokoch cca 1943-45

Deti pred Jubilejnou školou v Miloslave v roku 1928

Manželka železničiara Viktora Paulíka s jej deťmi. V kočíku sú dvojičky Lacko a Betka Paulíkovci. Snímka je z roku 1941.

Mládežníci z Alžbetinho Dvore pri posedeniach „Čaj o piatej“ v miestnom kultúrnom dome okolo roku 1955. Na snímke vidíme Rastislava Kešjara, Vojtešku Dosedelovú, Ladislava Paulíka, Miloša Šišku, Jarmilu Jandovú, Ladislava Hroudného, Martu Nagyovú, Miladu Dosedelovú.

Zoltán Ľudovít Šutiak (v strede) s jeho sestrami Magdalénou a Eržikou, snímka je z roku 1926.

Malá Mária Hůlková, snímka z roku 1939

pomína vám to trochu baseball? Mne veru áno ☺ . Deti sa hrali všetky hry, ktoré si doniesli zo svojich pôvodných domovov – často boli veľmi podobné, len mali iné názvy. No a výpravy za zrelým ovocím do cudzích záhrad boli tiež na dennom poriadku, aj keď v prípade prichytenia čakal „návštevníkov“ doma často výprask...

Staršia mládež si svojpomocne upravila priestor na športovanie, kde chodili hrávať najmä volejbal a neskôr sa ujali „Čaje o piatej“ v jednej z miestností pôvodného kultúrneho domu v Alžbetinom Dvore. Pri hudbe a speve sa trávili voľné popoludnia, sediac najmä v parkoch. Futbal sa hrával na ihrisku, ktoré vtedy bolo umiestnené v lesíku, pingpongový stôl bol v malej sále kultúrneho domu.

Všetci sa zhodujú v jednom – nemali sme dnešné vymoženosti, museli sme sa často veľmi uskromňovať, pomáhať rodičom pri poľných prácach, ale žili sme družne a na detstvo v obci spomíname ako na najšťastnejšie obdobie nášho života.

Zo spomienok žijúcich rodákov zostavila: Jarmila Grujbárová

ZAČÍNAME DRUHÚ STOROČNICU

Celé toto číslo Spravodajcu je venované stému výročiu založenia našej obce. Je to akoby dôkladné obzretie sa dozadu, zhodnotenie prejdenej cesty a vykonanej práce. Ale každá cesta zväčša pokračuje aj ďalej a v práci nasledujú ďalšie úlohy, ktoré je treba vykonať. A tak k obhliadnutiu sa za seba patrí aj pokus o pohľad dopredu, k otázke odkiaľ ideme logicky patrí aj otázka ...*a kam vlastne kráčame*?

Dedičstvo, ktoré nám zanechala prvá storočnica našich dejín, naznačuje, že napriek ohromnému posunu v kvalite bývania, v počte obyvateľov a v dopravných možnostiach sa prekvapujúco ocitáme v podobnej situácii, ktorú zažívali prví kolonisti pred sto rokmi.

V prvom rade sme svedkami veľkej prisťahovaleckej vlny, prichádzajú k nám stále noví a noví obyvatelia, tempom asi 400-500 nových ľudí ročne. A zdá sa, že najbližších 5 až 10 rokov tento príliv ani neopadne. Prinášajú so sebou novú krv a nové impulzy, ale aj nové problémy, ktoré sú zväčša spôsobené nedostatočnou infraštruktúrou – nielen obecnou, ale najmä regionálnou. Podobnosť so situáciou spred sto rokov je ešte viditeľnejšia v štruktúre nových prisťahovalcov – znovu sú to ľudia z rôznych regiónov, nechýba žiadna oblasť Slovenska, ktorá by nebola medzi našimi novými občanmi zastúpená. Údaje z evidencie obyvateľstva vypovedajú o približne rovnomernom zastúpení regiónov západného, stredného a východného Slovenska medzi novoprihlásenými občanmi.

Evidujeme však aj výrazné odlišnosti dnešného stavu obce oproti situácii spred sto rokov. Najdôležitejšia zmena sa spája s tým, že pred sto rokmi všetci (alebo aspoň väčšina) z prichádzajúcich osadníkov považovali svoje nové bydlisko aj ako miesto, kde budú žiť a pracovať – skoro všetci sa živili poľnohospodárstvom. Dnes sa pôdou a materiálnou produkciou neživí z našich občanov skoro nikto a svoje bydlisko považujú iba za ubytovanie, kam sa vracajú po práci, väčšinou v hlavnom meste. Od miesta, kde bývajú, očakávajú relax, pokoj od ostatných ľudí a maximálny komfort služieb.

> Na začiatku druhého storočia existencie Miloslavova sme svedkami veľkej prisťahovaleckej vlny, najväčšej v našej histórii

Vzhľadom k rýchlosti, akou narastá počet našich obyvateľov, rastú aj mnohé negatívne prejavy s tým spojené. V prvom rade je to **anonymita**, pretože človek sa, napriek čoraz hustejšej zástavbe a vonkajšiemu ruchu, môže cítiť nepovšimnutý. Novým fenoménom sa stáva **neukotvenosť** ľudí, mnohí sem neprichádzajú hľadať a budovať svoj domov, ale svoje nové bydlisko pokladajú iba za dočasný, prechodný pobyt či stav. Bývajú tu, kým si nenájdu niečo lepšie, možno bližšie k pulzu veľkomesta. Vznikajúce rozľahlé štvrte sú také vzdialené od osí verejnej dopravy, od škôl, od obchodných či dokonca športových možností, že ich **obyvatelia sú prakticky odkázaní na použitie áut** pri akejkoľvek potrebe, ktorá im vznikne. A tak – paradoxne - si všetci sami zabíjame to najcennejšie, kvôli ktorému sme sem prišli, a to je ticho, kľud a čistý vzduch. A posledné potenciálne riziko, ktoré je späté so súčasným hektickým rastom obce, je **zraniteľnosť** dosť veľkej časti našej populácie. Domy a byty, ktoré si v našej obci kupujú, sú častokrát zaťažené hypotékami, blížiacimi sa k hodnote nehnuteľnosti, čo môže byť do budúcna problémom, ako sme to videli aj pri kríze v rokoch 2009 – 2010.

A**ké perspektívy teda môžeme očakávať** v bližšej či vzdialenejšej budúcnosti ?

Je prakticky isté, že vidiecky spôsob života a bývania sa v našej obci stal minulosťou. Stávame sa prímestskou aglomeráciou, ktorá nesie všetky znaky mestečka alebo predmestia. Tento prerod ešte nie je dokončený, ale celkové smerovanie rozvoja k tomu nezastaviteľne vedie. Napriek tomu, stále máme na výber, ako bude nová forma nášho sídla vyzerať a ako sa nám bude v ňom žiť. Aj keď nie všetko máme vo svojich rukách, zostáva veľa možností, pomocou ktorých môžeme ovplyvniť našu budúcnosť a budúcnosť našej obce.

Časť úlohy doviesť kvalitu života v našej obci na novú, vyššiu úroveň neodmysliteľne patrí **vedeniu obce**. Vedenie obce dnes nie sú iba starosta a poslanci, ale sú to všetci zamestnanci obce, pracovníci Obecného úradu, stavebného úradu, učitelia či členovia odborných komisií.

Ich úlohou je zabezpečiť, aby stavebný rozvoj obce bol viac premyslený, pozvoľný a mysliaci hlavne na potreby jej terajších, ale i budúcich obyvateľov. Vedenie obce musí výrazne ovplyvňovať budovanie a formu dopravných tepien nielen pri napojení sa na okolité obce a Bratislavu, ale hlavne vo vnútri obce. Ideálom je, aby sa v celej vnútornej sieti ciest mohlo bezpečne pohybovať na bicykli či rôznych elektrických prižovadlách. A do tretice sa vedenie obce musí snažiť o vytvorenie dostatočných priestorov pre šport, kultúru a oddych, spojený so stretávaním sa ľudí.

Nemenej dôležitú úlohu pri rozhodnutí, akú perspektívu prisúdime našej spoločnej budúcnosti majú naši obyvatelia – **spoločná komunita obyvateľov**. Im je zverená zodpovednosť za to, aby vytvárali všetky tie príležitosti k stretaniu sa, športovaniu, umeniu, zábave a vzájomnej pomoci. Osobitne dôležitá je ich úloha pri venovaní sa našej mládeži, ktorá je dnes viac ako inokedy vťahovaná do sveta virtuálnej reality. Komunita oveľa efektívnejšie rieši vznikajúce konflikty, ktoré nevyhnutne vznikajú všade, kde žijú ľudia vedľa seba. Komunita nie je anonymný dav, sú to zapálení ľudia, ktorí sú ochotní venovať aspoň kúsok svojho voľného času a energie v prospech druhých.

> Úlohou vedenia obce je vytvoriť podmienky a miesta pre rozumný rozvoj, pre podnikanie, šport, kultúru a oddych.
>
> Úlohou komunity je naplniť tieto miesta životom, smiechom detí, buchotom lôpt a aktívnym tvorením spoločenských podujatí.

Keď vedenie obce a obecná komunita fungujú v zhode a vzájomnej dôvere, dokážu neuveriteľne veľa. Keď sa obzrieme – znovu – dozadu na našu blízku či vzdialenú minulosť, môžeme konštatovať, že u nás to takto skoro pravidelne aj fungovalo. Stav našej obce a úroveň vzťahov sú toho dôkazom.

Želajme si preto, aby náš storočný jubilant – Obec Miloslavov – bola všetkým, ktorí v nej bývajú, dobrým domovom.

Ing. Jarmila Grujbárová, poslankyňa OZ

NA PROJEKTOCH PRACUJEME AJ NAPRIEK PANDÉMII

Obec Miloslavov v priebehu prvých mesiacov roka 2021 pokračovala v prípravných prácach na realizáciu **rekonštrukcie Lesnej ulice,** kde je vydané právoplatné stavebné povolenie vrátene stavebného povolenia na rekonštrukciu križovatky ulíc Hlavná/Lesná. V súčasnej dobe intenzívne pracujeme na príprave podkladov pre verejné obstarávanie na zhotoviteľa stavby.

V úvode roka sme tiež realizovali **čiastočnú úpravu povrchu Záhradnej ulice**. V oblasti dopravy ďalej pokračujeme s **pasportom dopravného značenia** v obci, ktoré dávame do súladu s aktuálne platnými predpismi a intenzívne spolupracujeme na prípravných prácach pre vybudovanie **chodníka od nákupného centra po Lipový park v časti Miloslavov.**

V uplynulom období sme sa venovali aj **obnove verejnej zelene**. Začali sme

výsadbou 52 kusov stromov na **Štvrtockej ulici**, kde sme vytvorili **peknú novú alej**. Na základe vykonaného dendrologického posudku sme pristúpili k **potrebnému bezpečnostnému a zdravotnému orezu drevín v Lipovom parku** v Miloslavove. Pokračovali sme výsadbou okresných drevín a kvetín na námestiach a pripravujeme **úpravu kruhového objazdu spojenú s výsadbou okrasnej zelene a drevín**, čím skrášlime vjazd do našej obce. Vďaka **daru občianskeho združenia Miloslava** pri prí-

ležitosti stého výročia založenia obce sme zasadili v priestore na **námestí pred obecným úradom krásny 40-ročný Buk lesný,** ktorý sa dožíva 200 až 400 rokov. Ide o jednu z najvýznamnejších lesných drevín v Európe a veríme, že bude dlho skrášľovať naše prostredie. Do ďalšieho obdobia plánujeme výsadbu zelene aj v ďalších častiach obce, najmä na jej okrajoch vo vetrolamoch.

Zo stavebných projektov sme začali **s rekonštrukciou priestorov klientskeho centra v priestoroch prízemného podlažia obecného úradu,** ktorým sa snažíme zabezpečiť čo najlepší prístup k službám našich občanov. Ku koncu sa blíži tiež práce **na rekonštrukcii obecného úradu**, ktorá vytvorí dostatočné priestorové kapacity pre zamestnancov jednotlivých referátov úradu. Obecný úrad plánujeme v ďalšej etape zatepliť, čím docielime nielen väčšiu energetickú efektívnosť, ale aj potrebnú rekonštrukciu obvodového plášťa. Vo fi-

nálnej fáze sa tiež nachádza **rekonštrukcia podkrovných priestorov Základnej školy,** ktorá slúži predovšetkým k zväčšeniu priestorových kapacít potrebných pre činnosť školského zariadenia.

V rámci postupnej **obnovy cintorínov** sme realizovali v časti Alžbetin dvor stavbu studne, ktorá bude obslužná aj pre novovzniknuté tréningové ihrisko kde sme v spolupráci so Športovým klubom obce

Miloslavov vybudovali automatický zavlažovací systém. Postupne plánujeme dopĺňať a obmieňať **hracie prvky v Lipovom parku v časti Miloslavov, v Rekreačno-športovom centre v Alžbetinom dvore a v Zóne rekreácie a oddychu v Miloslavove.**

Pri príležitosti stého výročia založenia obce sme začali s **rekonštrukciou ostrovčeka pri zastávke autobusovej dopravy Lipový park Miloslavov**, kde plánujem výsadbu okrasných kvetov a drevín a umiestnenie pamätníka.

V oblasti **odpadového hospodárstva** sme inštalovali technické zariadenia na kontrolovaný vstup na zberný dvor. Kontrolovaný vstup bude realizovaný v úvodnej fáze v pilotnej (skúšobnej) prevádzke. Cieľom zavedenia kontrolovaného vstupu je predovšetkým vytvoriť efektívny systém zberu triedeného odpadu spojeného s kontrolovaným vstupom občanov našej obce, ktorí majú zaplatený poplatok za likvidáciu komunálneho odpadu. Systém bude kontrolovať a vpúšťať vozidla automaticky. Tomuto procesu bude predchádzať zber informácií. O spôsobe nahlásenia evidenčných čísiel vozidiel našich občanov budeme včas informovať. Obec tiež začala s **prípravou verejného obstarávania na dodanie služby zberu a likvidácie biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu**. Táto povinnosť vyplynula pre obce novelou

príslušných predpisov. Po ukončení procesu verejného obstarávania budeme o spôsobe zberu tohto druhu odpadov našich občanov včas informovať.

Všetky ďalšie informácie k prebiehajúcim a pripravovaným projektom môžete nájsť na internetovej stránke našej obce, kde ich priebežne aktualizujeme: https://www.miloslavov.sk/obec/projekty-obce/

Mgr. Martin Sitiar,
vedúci hospodárskej správy
obce Miloslavov

ŠKOLA – MIESTO PRE ŽIVOT

Nie je to tak dávno, čo si naša obec dôstojne a s veľkou radosťou pripomenula a oslávila 90 rokov existencie školstva v Miloslavove. A hľa, prešlo pár rôčkov a opäť je tu čas na oslavu, tentokrát 100 rokov založenia samotnej obce. Je to veľa, málo? No neviem. Mnoho obcí a miest na našom malebnom Slovensku má samozrejme oveľa vyšší vek, ale to neznamená, že 100 rokov je menej významných. Veď aj pre jednotlivca je to krásne číslo a pre spoločenstvo ľudí zdieľajúcich spoločný priestor a miesto na život o to väčšmi, že dokázali niečo vytvoriť a zanechať pre ďalšie generácie.

Takouto stopou v živote jednotlivca a spoločnosti je aj existencia miesta, kde sa učí čítať, písať, počítať, myslieť, tvoriť. Miesta, ktorému hovoríme škola. Každý človek školu absolvoval. Nie jednu, ale dve, niekedy aj tri. Niektorí z nás úspešne, iní menej. Zažili sme v nej veľa radosti, priateľstiev, výhier, ale aj pocitov smútku, prehry, námahy. To všetko totiž ku škole patrí. Škola je miestom stretávania, zážitkov so spolužiakmi, kamarátmi. Miestom, kde zažijeme prvú lásku, prvé sklamanie. Možno to nie je vždy ľahké. Dôležité je, nevzdávať sa a prijímať veci s pokorou.

Do školy nastúpime ako maličkí človiečikovia vo veku šesť, sedem rokov a po jej absolvovaní sme dospelí ľudia, ktorí majú alebo aj nemajú svoju predstavu o živote. Škola nás má pripraviť na život, určite na tej teoretickej rovine. Poskytnúť nám vedomosti, zručnosti, vychovať nás k úcte k sebe samému a tiež k druhým. Ako sa však s tým popasujeme a čo z nás nakoniec bude, zostáva hlavne v našich rukách.

Miloslavov, ako dynamicky sa rozvíjajúca lokalita, ponúkla deťom možnosť navštevovať školu priamo v chotári. Žiaci ešte donedávna po absolvovaní prvých štyroch ročníkov museli dochádzať do vzdialenejších obcí. Dnes sa pohodlne pešo, na bicykli či kolobežke dostanú do školy. Máme tu plneorganizovanú základnú školu s právnou subjektivitou. Stalo sa tak práve v tomto, pre samotnú obec dôležitom roku. Je to určite veľký úspech, ale aj veľká zodpovednosť. Ako som spomínala na začiatku, škola bola súčasťou života tejto komunity takmer od jej vzniku. Častokrát prežívala, len vďaka nasadeniu a obetavosti jednotlivcov. Sme a vždy budeme za to vďační.

Pre nás učiteľov, rodičov, obyvateľov tejto obce je to záväzok do budúcnosti. Zveľadiť toto miesto a zanechať ho krajším. Stále je čo zlepšovať, skrášľovať.

Zároveň buďme hrdí na to, čo sa nám už podarilo dosiahnuť, zomknime sa a pracujme ďalej . Možno o ďalších sto rokov budú potomkovia na nás rovnako hrdí a vďační za hodnoty, ktoré im tu zanecháme.

A škola, vzdelanie nesporne k takýmto hodnotám patria.

Mgr. Gabriela Klačanská

OČAMI DEVIATAČKY

Pred deviatimi rokmi, niektorí o trochu neskôr, nastúpili na základnú školu. Deti, každé iné, no spoločnú mali triedu. Tie deti, verte či neverte, sú teraz deviataci a ja patrím medzi nich.

Boli to roky plné zážitkov. Od starých spojených lavíc, cez komunitné centrum do úplne novučičkých tried.

Mali by sme sa cítiť špeciálne, veď sme tu už deväť rokov a máme tú česť byť prvými deviatakmi v histórii našej školy. Ani neviem, ako som sa tu ocitla tak rýchlo, predsa len pred chvíľou som nastupovala do malej žltej budovy a teraz som tu, končím základnú školu, a len spomínam na tie pekné chvíle strávené s učiteľmi a spolužiakmi. S každým máme spomienky, či sú dobré a či zlé, zostávajú v našej minulosti a v triedach našej školy. Toľko zážitkov na výletoch, na školskom dvore a v laviciach a stále sú tu, vnútri v nás a my sa ich nevzdáme, zostanú s nami navždy. Opúšťame lavice našich tried a väčšina z nás aj spolužiaka sediaceho vedľa nás. Prekročíme prah školy a čaká nás nový svet, noví ľudia, noví učitelia, zážitky a som si istá, že každý sa teší spoznať nové tváre a okúsiť niečo nové...

Je zvláštne, ako sa behom času a práce zmenila naša obec, a taktiež s ňou naša škola. Niektorí si to nevedia predstaviť, no je úžasné koľko zmien sa udialo za tie roky. Od takmer zatvorenia školy pre malý počet žiakov k tomu, čo máme dnes.

Tento rok oslavuje naša obec 100. výročie. Od malej dedinky s pár obyvateľmi po to, čo máme dnes. Naša obec sa rozrastá, mení, taktiež ako aj ľudia v nej, a len niektorí z vás si ju pamätajú takú, aká bola kedysi.

Dve úžasné udalosti v jeden rok.

Berieme si spomienky na našu školu a na našu obec, v ktorej sme vyrastali a budeme ich mať stále v pamäti.

Ďakujeme, že sme mohli vyrastať a každý deň sa vracať do našej školy.

Ďakujeme učiteľom, ktorí nám toho dali veľa a mali s nami trpezlivosť, naučiť nás to, čo teraz vieme. Som viac než rada, že som mohla byť žiačkou v tejto škole, v tejto obci a vážim si to.

Nina Neradová, 9.A

NAŠA ŠKOLA

Kristína Diková, 4.A

Základných škôl je na Slovensku veľa,
no len do tejto by som chodiť chcela.
Tu až do deviatky budem,
do inej školy ja chodiť nechcem.

Spomeňme si, aká bola malá,
sama si tu len tak stála.
V jednej triede tlačili sa,
malí aj veľkí spolu učili sa.

Na našom Alžbetínskom nádvorí
stoja tu už tri budovy.
Máme tu krásnu čitáreň,
ihrisko, triedy i jedáleň.

Už len telocvičňu postavíme
a naše telá si spevníme.
Potom budú výsledky dobré
nielen v monitore,
ale aj športové výkony pôjdu hore.

Učitelia sú tu milí,
učia nás veci nové v každej chvíli.
Žiaci sú bystrí i pozorní,
No vedia byť aj nezbední.

Našu školu rada mám,
len tak sa jej nevzdám.
Veľa detí v škole je, každý
svojou troškou k rozvoju prispeje.

Z každého tu kúsok ostáva a
škola si spomienky uchováva.
Naša obec oslavuje sté výročie,
my jej prajeme všetko najlepšie!

MATERSKÁ ŠKOLA V OBCI

Detstvo – neopakovateľný a zázračný čas v živote človeka. Miesto, kde ho prežívame, ostane navždy hlboko vyryté v našich mysliach a srdciach.

Materská škola Miloslavov sa stáva súčasťou života detí, ktorých rodičia sa rozhodli bývať v našej obci. Oceňujú tiché prostredie obklopené prírodou. Na prechádzkach škôlkari objavujú blízke okolie, či už je to lesík, park, tiché uličky, ale aj prichádzajúce a odchádzajúce vlaky z vlakovej stanice. S nadšením pozorujú bagre, tatrovky, miešačky, výstavbu domov, čo je dôkazom toho, že o bývanie v našej obci je veľký záujem. V materskej škole si škôlkari našli veľa nových kamarátov a neraz dychtivo rozprávajú pani učiteľkám ako sa spolu stretávajú na detskom ihrisku.

Čas beží rýchlo a mnohí bývalí škôlkari vyrástli a sú z nich „dospeláci“. Za posledných pätnásť rokov sa materská škola rozrástla z dvoch tried na deväť. Dve triedy sa nachádzajú v časti Miloslavov a sedem tried v časti Alžbetin Dvor. Budovy a interiéry materskej školy prešli rozsiahlou rekonštrukciou a vytvárajú bezpečný a príjemný priestor pre tvorivé vzdelávacie činnosti.

Sme radi, že máme materskú školu v obci, v ktorej bývame.

Lenka Wolkerová,
učiteľka Materskej školy Miloslavov

ALŽBETKA – CENTRUM PRE NAJMENŠÍCH

Od minulého vydania uplynul dlhý čas a uvoľnili sa určité obmedzenia. Preto sa znovu otvorili dvere rodinného centra na poschodí modrej budovy komunitného centra na Čerešňovej. Každý ***UTOROK*** *a* ***ŠTVRTOK*** *Vás čakáme* ***od 9:30 do 11:30*** *v herničke pre deti do troch rokov (niekedy aj so starším súrodencom). V našich priestoroch nájdete miestnosť s edukačnými hračkami, s detskou kuchynkou s bábikami aj s autíčkami. Druhá miestnosť slúži viac na rozvíjanie pohybových zručností so senzorickým chodníčkom, s fitloptami a šmýkačkou s loptičkovým bazénikom. Tretia miestnosť je vyhradená pre tvorivé dielničky, kde si deti môžu spolu s rodičmi vyrábať niečo podľa danej tematiky, alebo len dať voľnú cestu kreativite. Máme k dispozícii aj malú kuchynku aby si rodičia mohli vychutnať kávičku alebo čaj, kým sa deti hrajú.*

Momentálne máme obmedzený počet návštevníkov, t.j. 6 dospelých s deťmi, preto je potrebné sa prihlasovať vopred. Výzvu na prihlásenie nájdete vždy na našej FB stránke: https://www.facebook.com/groups/rcalzbetka

Pripravujeme pre detičky malé ***ihrisko****, aby sme sa aj v teplé letné dni mohli v kľude stretávať. Plánujeme tam malú autíčkovú dráhu, domček na hranie, pieskovisko so šmýkačkou, senzomotorický chodníček, tabuľu na kreslenie a posedenie pre všetkých.*

Podľa možností by sme radi odštartovali aj záujmové kurzy pre mamičky (aj oteckov po prípade). Mali sme už kurz kváskovania, prípravu adventných vencov, háčkovanie košíkov z recyklovanej tričkoviny. O ďalších budeme informovať na našej stránke v dostatočnom predstihu. Taktiež sme otvorení novým návrhom a nápadom.

Naše členky mamičky pre vás pripravili aj pohybové krúžky, prihlasovanie a ďalšie podrobnosti nájdete na odkazoch nižšie:

Hopsahop *– pohybovo tanečné aktivity pre deti do 3 rokov s účasťou rodiča*

Kontakt www.hopsahop.sk alebo hopsahop@hopsahop.sk

Ľudovky *– tanec a spev od 3 rokov bez účasti rodiča (momentálne plné)*

Balet *– hodiny klasického baletu v skupinkách podľa veku.*

Kontakt info@spickovo.sk a na stránke www.spickovo.sk.

Ak sa medzi vami nájde mamička alebo otecko s ochotou obetovať kúsok času a energie pre udržiavanie a budovanie nášho centra, ***neváhajte sa k nám pridať!***

Tešíme sa na vás ☺

Mariana Širilová

ŠPORTOVÝ KLUB INFORMUJE

Športový klub obce Miloslavov sa aj v tejto neľahkej, pandémiou zmietanej situácií snaží v rámci možností a nastavených pravidiel pokračovať vo svojej činnosti, aj keď doposiaľ len vo veľmi obmedzenej podobe a forme. Veríme, že nadchádzajúce obdobie sprevádzané ústupom pandémie rozviaže ruky aj nám v oblasti športu a budeme sa môcť opäť venovať činnostiam, ktoré nám vypĺňajú voľnočasové aktivity, formujú nás, ale najmä pestujú športového ducha u našich najmenších členov futbalovej mládeže. V tomto období sme sa venovali popri obmedzených športových činnostiach a futbalových tréningových procesov detí, mládeže a seniorov, aj postupnej finalizácií výstavby tréningového ihriska, ktoré budujeme v úzkej spolupráci s obcou a čiastočnej finančnej výpomoci z grantových programov Slovenského futbalového zväzu, naproti areálu Rekreačno-športového centra v časti Alžbetin Dvor. Sme krátko pred jeho spustením a ihrisko bude slúžiť najmä našim najmenším členom – deťom našej obce na tréningové a prípravné zápasové aktivity. V priebehu jarného obdobia realizoval športový klub aj rekultiváciu futbalového ihriska s prírodným trávnikom tak, aby bolo ihrisko pripravené do nastávajúcej sezóny čo najlepšie. Členovia klubu tiež v rámci jarných brigád tak, ako každoročne, pripravili na sezónu tenisové kurty a volejbalové ihrisko.

Po uvoľnení opatrení budú prebiehať každoročné tradične turnaje v jednotlivých športových disciplínach. S narastajúcim počtom obyvateľov nás však čaká aj veľa práce na budovaní ďalšej športovej infraštruktúry. V tejto úlohe chce byť športový klub plne nápomocný a súčinný k spolupráci s našou obcou, či už vo forme osobnej pomoci našich členov alebo pomoci v ďalších oblastiach najmä technickej prípadne finančnej.

Vážení priatelia športu, obyvatelia obce,

dovoľte mi v závere aj v kontexte osláv stého výročia založenia obce v prvom rade zablahoželať k okrúhlemu výročiu obce, s úctou a rešpektom zaspomínať na našich priateľov a obyvateľov, ktorí stáli v začiatkoch budovania športu a ktorí už nie sú medzi nami, poďakovať aj všetkým priateľom a obyvateľom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom za uplynulé obdobie kontinuálne podieľali na rozvoji športu a vyjadriť presvedčenie, že sa nám podarí nadviazať na ich odkaz a zanechať pozitívne výsledky v tejto oblasti našim ďalším generáciám.

Mgr. Martin Sitiar,
predseda výkonného výboru Športového klubu obce Miloslavov

NAPRIEK PANDÉMII IDEME S DEŤMI A MLÁDEŽNÍKMI ĎALEJ

Pandémia Covid-19 a pritvrdé nariadenia vlády pre šport v exteriéri nám uzatvorili ihriská. Koncom roku 2020 sme ešte ako tak mohli trénovať v obmedzenom počte 6 ľudí vrátane trénera na jednom ihrisku. V januári však prišla úplná stopka, a to sme vedeli, že to nebude iba na pár dní. Deti sa nedostali ani na vonkajšie športoviská, a už vôbec do telocvične, ako bolo vždy zvykom a ako sme to plánovali. Tréneri však aj napriek tomu posielali deťom formou online hodín tréningové jednotky, ktoré si mohli precvičiť a aspoň takto sa udržiavať ako – tak vo forme. Od 19. apríla 2021 sme opäť dostali zelenú a začali sme trénovať podľa nariadených pravidiel. Súťaže nie sú stále dovolené, a dnes sa stále nevie, či sa vôbec rozbehnú, či to má nejaký význam. V každom prípade deti budú trénovať pokiaľ to situácia dovolí – ak sa súťaže do leta už nespustia, budeme pre deti hľadať možnosti prípravných zápasov, samozrejme, ak to pandemické opatrenia dovolia. Ďalej by som vás rád poinformoval, že pomocné ihrisko, ktoré sme začali budovať vlani, sa blíži do svojho finále. Dnes máme už zasiatu trávu, ktorú bude treba v lete iba dosiať na zahustenie, je položená závlaha, umelé osvetlenie je nahodené a aj zapojené. K dokonalosti je potrebné ho ešte nastaviť a na záver nahodiť ochrannú sieť okolo ihriska. Toto všetko je však otázka pár týždňov – a budeme mať krásne tréningové ihrisko pre kategóriu U7-U13.

Na záver by som sa rád poďakoval deťom za to, že vydržali tieto tvrdé opatrenia bez pravidelného futbalového tréningu a s elánom sa vrátili na trávniky. Rodičom, že to s nimi vydržali doma, aj keď to nie vždy bolo ľahké.

Rád by som sa v mene celého vedenia ŠKO poďakoval aj poslancom a starostovi obce za podporu klubu vo forme dotácie klubu od obce a aj za pomoc pri hľadaní prieštorov pre nové ihrisko pre deti.

Taktiež sa chcem poďakovať sponzorom, rodičom a všetkým podporovateľom ŠKO za finančnú podporu z darov a z 2%, ktoré sú pre nás stále kľúčové pri udržiavaní nastaveného štandardu. Priebežné informácie o klube a dianí sú dostupné aj na našej FB a www stránke **www.facebook.com/skomiloslavovjuniori** alebo na **www.skomiloslavov.sk**

Ivan Húska, predseda oddielov
pre deti a mládež ŠK obce Miloslavov

KRÁSNY ÚSPECH NÁŠHO ŠPORTOVCA

Aj v tomto ťažkom období sa vždy nájde niečo, čo nás poteší, obzvlášť, ak sa to týka našich detí, ktoré svojimi úspechmi zviditeľňujú aj našu obec. Prvák z miloslavovskej základnej školy **Viktor Vrána** sa zúčastnil 7. marca 2021 online **medzinárodnej súťaže v Londýne v karate, kde v kategórii šesťročných získal zlatú medailu v disciplíne kata – Championships**. Zaujal tak prvé miesto na stupni víťazov a hrdo reprezentoval slovenskú vlajku. Malý karatista trénuje pod odborným vedením zapáleného trénera **Viliama Eichoffa.** Kiežby sme takéto pozitívne správy mohli uverejňovať čo najčastejšie.

Srdečne blahoželáme ☺

NOHEJBALOVÝ KLUB

Náš nohejbalový klub pôsobí v obci 11 rokov, i keď tento šport sa v obci hrával už dlhé roky predtým. Nohejbal má dlhodobo svojich priaznivcov a nohejbalisti sa aktívne stretávajú na tréningoch a zapájajú sa do športového diania v obci. Pravidelne sa počas roka zúčastňujú turnajov, na ktorých reprezentujú šport v našej obci a tiež sami organizujú turnaje u nás. Pandemické obdobie nás, tak ako všetkých, obmedzilo, ale veríme, že tento šport tu ešte dlho bude mať svoje zázemie a získame aj nových priaznivcov.

Robert Pokorný za Nohejbalový klub
Miloslavov

ŠTATISTIKA OBCE MILOSLAVOV

K **17.5.2020** je **počet obyvateľov** prihlásených k trvalému pobytu v obci **4288**.

Od 14.11.2020 do 17.05.2021 sa prihlásilo **427** obyvateľov.

Od 14.11.2020 do 17.05.2021 sa odhlásilo **25** obyvateľov.

Do manželstva vstúpilo 5 párov. Narodilo sa 41 detí.

Navždy nás opustilo 11 obyvateľov.

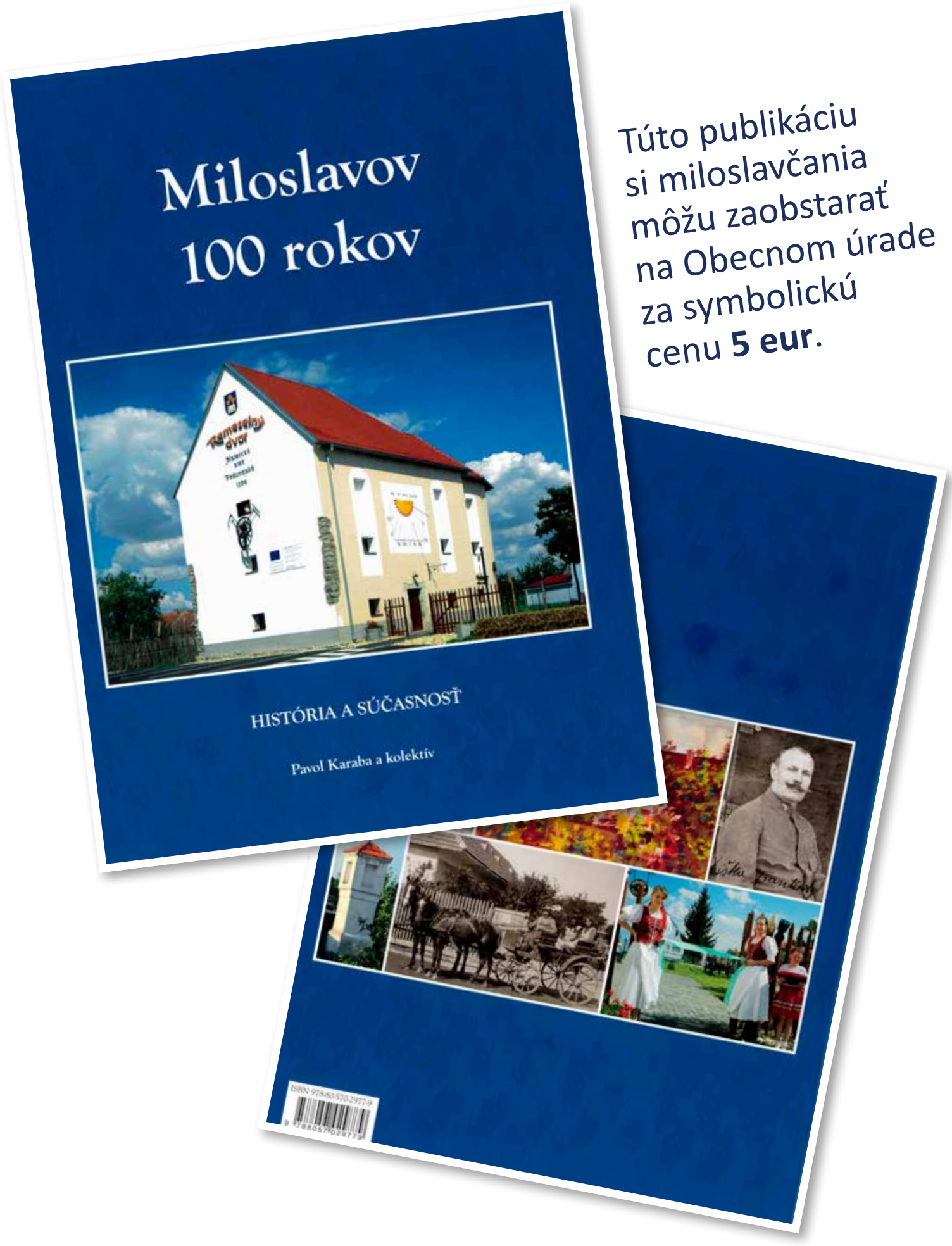

Túto publikáciu si miloslavčania môžu zaobstarať na Obecnom úrade za symbolickú cenu **5 eur**.

Spravodajca obce Miloslavov – obecný časopis • Vydáva obec Miloslavov v náklade 2200 kusov • Uzávierka čísla 18.5.2021
Redakčná rada: Ing. Renáta Bačová, Ing. Jarmila Grujbárová, Bc. Ladislav Bučík, Kvetoslava Jašurová, Mgr. Soňa Slavkayová, Mgr. Martina Vanc.
Pripomienky, návrhy a podnety týkajúce sa života v obci môžete doručiť do schránky, ktorá sa nachádza vo vestibule Obecného úradu Miloslavov na prízemí, lebo poslať na e-mailovú adresu: info@miloslavov.sk. Uverejnené články sa nemusia zhodovať s názormi redakčnej rady • Nepredajné.